

گزارش سفر هیأت اعزامی به کشور هلند

رضا جعفری - معاون دادرسی تهران
قسمت اول

همچنین استاد جرم‌شناسی دانشکده حقوق دانشگاه لیدن می‌باشد این مؤسسه جمعاً بیش از چهار عضو و پرمثل دارد.

مأموریت و رسالت موسسه NSCR

مأموریت عمده این موسسه توسط چهار هدف مشخص می‌شود:

۱- مطالعه تداخل بین جرم و اجرای قانون به صورت چند رشته‌ای اساسی و همه جانبه با تأکید بر پژوهش که آن روشها در طی زمان پیگیری می‌شوند.

۲- انجام تحقیقات چه مستقلاً و چه با همکاری با سازمانهای علمی دانشگاهی و انتشار نتیجه تحقیقات در نشریات علمی.

۳- شرکت در مدارس پژوهشی و آموزش پژوهشگران جوان.

۴- توسعه شبکه ملی و بین‌المللی پژوهشگران جوان در زمینه جرم و اجرای قانون با همکاری سایر دانشگاهها و مؤسسات تحقیقاتی از طریق سازماندهی کنفرانسهای ملی و بین‌المللی، سمینارها، سمپوزیومها، کارگاههای آموزشی و سخنرانیها درباره مسائل اصلی.

این موسسه تحقیقاتی را به عمل می‌آورد که مرجحاً دارای طیف وسیعی از موضوعات علمی حتی الامکان در حوزه جرم‌شناسی می‌شوند و به وسیله توجه به تأثیر پژوهش بر اصلاح مربوط و پیشگیری از جرم و پژوهش

معرفی موسسه (NSCR)

Lands institute for Study Of Crime and
low Enfor Cement Rechts hand
having .

در سال ۱۹۹۲ به ابتکار سازمان تحقیقات علمی هلند و وزارت دادگستری آن کشور تأسیس شده است این مؤسسه مهمان دانشگاه شهر لیدن (Leiden) بوده و از امکانات علمی دانشگاه بهره مند می‌باشد. تأسیس این موسسه موجب یک تکان شدید به مطالعه اساسی و مستقل و چند رشته‌ای جرم و اجرای قانون گردید که وزارت دادگستری نیز می‌تواند از آن نهایت استفاده را ببرد. موسسه دارای یک هیأت امنا می‌باشد که در واقع نماینده سه تشکیلات سرمایه گزار یعنی وزارت دادگستری، سازمان تحقیقات و پژوهشهای هلند و دانشگاه لیدن است. این مؤسسه همچنین دارای یک کمیته ریزنی علمی چند رشته‌ای و سه کمیته مشورتی می‌باشد. از سال ۱۹۹۹ یک تجدید سازمان اساسی در این موسسه به وقوع پیوسته که با یک برنامه پژوهشی کاملاً جدید آغاز گردیده و بیشتر بر مسأله تداخل بین جرم و اجرای قانون متمرکز بوده و با پرسنل تحقیقاتی و

سازمان سرمایه‌های تجدید حیات یافته است. ...
کترین جی . بریونسا (Gerben
A) موسسه علمی موسسه است وی

باسمه تعالی

معاون اول محترم ریاست معظم قوه قضائیه
با سلام؛

در اجرای ابلاغ مأموریت شماره ۱۶۶۲۳/۸۱/۱ مورخ ۸۱/۹/۴ گزارش سفر خود را به شرح زیر تقدیم می‌دارد:

هیأت ده نفره ایرانی به اتفاق یک نفر مترجم (آقای امینی) با ترکیب:

۱- کارشناس مسؤول پروژه از یونیسیف تهران (سرکار خانم نیرنوری)

۲- معاونت محترم اداره کل امور بین‌الملل قوه قضائیه (سرکار آقای سعیدی)

۳- معاون رئیس کل دادگستری استان تهران و سرپرست مجتمع قضائی اطفال (جعفری)

۴- معاون قضائی سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور (سرکار آقای رئیس ساداتی)

۵- سرپرست کانون اصلاح و تربیت تهران (سرکار آقای مقاره عابد)

۶- کارشناس امور جوانان در ناجا (سرکار سرهنگ دانا)

۷- مسؤول اداره کل مبارزه با جرائم ناجا (سرکار سرهنگ تواسعی)

۸- سرپرست اداره کل مشارکت عمومی ناجا (سرکار سرهنگ حماني پناه).

۹- مشاور معاونت انتظامی ناجا (سرکار سرهنگ سواد کوهی)

۱۰- معاون اجتماعی نیروی انتظامی تهران بزرگ (سرکار سرهنگ روزبهانی)

از تاریخ ۸۱/۸/۵ لغایت ۸۱/۸/۱۱ (مطابق با ۲۷

اکتبر تا دوم نوامبر ۲۰۰۲) به دعوی NSCR مؤسسه مطالعاتی جرم و اجرای قانون کشور هلند که توسط صندوق کودکان سازمان ملل متحد (Unicef) ترتیب داده شده بود در قالب تور مطالعاتی دادگاه و پلیس

نوجوانان از کشور هلند بازدید به عمل آوردند.

حتی الامکان با همکاری دیگران در خارج از مؤسسه انجام می شود و اعضاء و پرسنل مؤسسه از رشته های مختلف می باشند مانند روان شناسی ، جامعه شناسی ، آموزشی ، زیست شناسی ، حقوق جزا، مطالعات سیاسی ، مدیریت عمومی و البته جرم شناسی . این امر در تمام هیأت صادق است از پژوهشگران ارشد گرفته تا پژوهشگران فوق دکتری و پژوهشگران کوچک تر و کسانی که برای تز دکترای خود کار می کنند همچنین غالباً کارآموزانی هم برای تعیین نوع کار وجود دارند مؤسسه همچنین کنفرانسها، کارگاههای آموزشی و سخنرانیهای نیز تقریباً در فواصل منظم برگزار می نماید .

وضعیت کلی دادرسی نوجوانان در هلند

آقای دکتر پیتروان در لن (peter van der laan) که در واقع دعوت کننده و میزبان هیأت ایرانی و هماهنگ کننده برنامه ها بوده اند مدیر بخش تحقیقات مؤسسه مورد بحث هستند که مدتی در بخش تحقیقات دادگستری و مرکز تحقیقات دادگستری و نوجوانان هلند خدمت کرده اند و در زمینه بین المللی و دادرسی نوجوانان با اتحادیه اروپا نیز همکاری دارند و یک سال و نیم به درخواست سازمان ملل دادرسی نوجوانان کشور مصر را تنظیم نموده اند .

در صبح روز دوشنبه ۸۱/۸/۶ که هیأت ایرانی به مرکز (NSCR) مراجعه نمودند آقای دکتر وان در لن طی سخنان مبسوطی وضعیت کلی سیستم قضایی هلند و دادرسی نوجوانان و سازمانهایی که در رابطه با نوجوانان بزهکار فعالیت دارند و همچنین سیستمهای موجود و مؤثر در نحوه برخورد با جرم و اجرای قانون هلند و اقداماتی را که مقامات قضائی و پلیس انجام می دهند تشریح نمودند که قسمتهائی از آن به شرح زیر تقدیم می گردد .

وقتی که نوجوانی مرتکب جرمی می شود پلیس او را دستگیر می کند سابق بر این شاخه ای مجزا تحت عنوان پلیس کودکان وجود داشت ولیکن حالا همه افسران پلیس باید بتوانند با بزرگسالان و کودکان سرو کار پیدا کنند این افسران پلیس مورد پشتیبانی و حمایت یک سری کارشناسان نوجوانان قرار می گیرند . چنانچه بزه ارتكابی توسط نوجوانان چندان حاد و پیچیده نباشد افسران پلیس رأساً وارد عمل شده و هشدار لازم را به نوجوانان می دهند و او را آزاد می کنند و حتی به مرکز پلیس (کلانتری) نمی برند و اغلب این هشدارها در خیابان و محل وقوع جرم صورت می گیرد و کودک متوجه عمل خلاف قانون خود می شود (این هشدار سابقه محسوب نمی شود) .

بعضی وقتها عمل ارتكابی توسط نوجوانان جدی تر است بنابراین او را به کلانتری می برند و از والدین نوجوان می خواهند که به مرکز پلیس بیایند و در حضور والدین تذکرات لازم به آن نوجوان داده می شود و کودک و والدینش متوجه می شوند که چه عمل خلافی از آن نوجوان سر زده است . در هلند پلیس اختیارات وسیعی دارد و اگر احساس کرد که صلاح و مصلحت طفل ایجاب می نماید که پرونده سازی نشود به صلاحیت خود عمل می نماید و رأساً تذکرات لازم را می دهد و در حد هشدار اکتفا می نماید و چنانچه ضرورت پیدا کند آن کودک را به اداره (Halt) اعزام می کند تا در آنجا کودک را تصبیحت کنند و یک سری کارهایی انجام دهند تا کودک متوجه اشتباه خود بشود و او را وادار به کارهایی

می کنند که جبران مافات نماید مثلاً به کودک تکلیف می کنند که دیوارهایی را تمیز کند و یا خسارات وارده به قربانی (مجتنی علیه) را جبران کند و معمولاً در آخر هفته جمعاً بیست ساعت کار اجتماعی خواهد کرد به طور متوسط این مجازاتها ۱۲ ساعت است که از ساعت ۳ بعدازظهر شروع می شود و اگر کودک خوب و کامل کار کند گزارش رسمی برای آنان تنظیم نمی شود و در واقع خلاف آنان محو و منتفی و پاک می شود .

در صورتی که ارتكاب جرم جدی تر باشد و یا متهم سابقه دار باشد پلیس ناگزیر به تنظیم گزارش می باشد و جریان به دادستان اعلام می گردد ، در این مرحله هم دادستان می تواند با توجه به نوع جرم و نحوه ارتكاب جرم از مورد خلاف صرف نظر کند و یا از کودک بخواهد تحت برنامه خاصی عمل کند و کارهایی را انجام دهد که جایگزین مجازات وی باشد و دادستان حتی می تواند یک هشدار به آن نوجوان بدهد و پرونده را مختومه کند و یا اینکه مبلغی را به عنوان خسارت وارده از کودک بگیرد و یا او را به شورای حمایت از کودکان بزهکار ارجاع دهد بنابراین دادستان دارای اختیارات وسیع تری نسبت به پلیس می باشد که می تواند با اعمال یک هشدار بدون تشکیل پرونده کودک را رها نماید و یا او را وادار به جبران خسارات وارده نماید و یا اینکه مجازات جایگزینی برای آن کودک در نظر بگیرد و از او بخواهد کار خاصی را به عنوان مجازات انجام دهد که مدت این کارها ۴۰ ساعت می باشد و اگر دادستان بیشتر از ۲۰ ساعت کار اجباری در نظر گرفت حتماً باید یک نفر وکیل برای آن کودک تعیین شود و اگر کودک و یا خانواده وی وکیل معرفی نکردند دادستان از وکیل تسخیری می خواهد دخالت نماید و در واقع اختیارات دادستان باعث می شود که بدون ارجاع پرونده به دادگاه و بدون اینکه حکمی صادر شود کودک مجرم مجازاتهایی را تحمل نماید و به همین جهت خیلیها این نحوه برخورد را مورد انتقاد قرار داده اند و می گویند پلیس و دادستان حکم می دهند در حالی که این دادگاه است که باید کسی را محکوم کند . البته کسانی که طرفدار مصالح کودکان هستند می گویند گرچه دادگاه حکم نداده است ولیکن این روش به نفع کودک است چون فوراً پرونده ها مختومه می شود و جزء سابقه نوجوانان هم محسوب نمی گردد و مجرمین با تحمل یک مجازات خفیف دنبال کارشان می روند و بهتر است که کودکان در روند دادرسی دادگاهی وارد نشوند .

چنانچه بزه ارتكابی توسط نوجوان خیلی شدید باشد دادستان باید ادعای خود را به دادگاه اطفال ارسال نماید واز دادگاه بخواهد که راجع به موضوع اتخاذ تصمیم نماید و مجازات لازم را اعمال نماید . دادگاه اطفال بخشی از دادگاه خانواده می باشد و قضات این دادگاه متخصص هستند و آموزشهای عمومی قضائی را دیده اند و یک سری آموزشهای ویژه خاص نوجوانان را نیز می بینند و شخصاً هم علاقه خاصی برای اشتغال در دادگاههای اطفال دارند . در هلند قضایی باید فوق لیسانس حقوق باشد و علاوه بر آن مدت چهارسال دوره مخصوص قضات را می بینند و بعد تصمیم گرفته می شود که دادستان بشود و یا قضایی دادگاه ضمناً برای قضاوت در دادگاه اطفال باید دوره دادگاه اطفال را نیز طی کند . قضات مصونیت کیفری ندارند و تحت تعقیب قرار می گیرند البته در آن حوزه ای که کار می کنند تعقیب

نمی شوند و به طور متوسط ۴ تا ۵ سال یک بار یک نفر قضایی تحت تعقیب کیفری واقع می شود . حقوق و مزایای قضات بالاترین سطح حقوق و مزایایی است که در وزارتخانه ها به کارکنان پرداخت می نمایند قضایی در سن ۶۵ سالگی بازنشسته می شود ولی دادستان تا ۷۰ سالگی هم می تواند کار کند . نظارت بر عملکرد قضات با وزیر دادگستری می باشد .

دادگاههای اطفال غیر علنی و پشت درهای بسته می باشد و کسی حق حضور ندارد . کودکان کمتر از ۱۲ سال مسؤلیت کیفری ندارند و تحت تعقیب قرار نمی گیرند و اگر مرتکب جرمی شدند به شورای مراقبت و حمایت از کودکان تحویل می شوند کودکان ۱۲ تا ۱۸ سال اگر مرتکب جرمی شدند و آن جرم بسیار شدید بود دادگاه باید به پرونده رسیدگی کند و یکی از احکامی که دادگاه صادر می کند پرداخت جریمه است که حداکثر تا ۲۲۰۰ یورو (پول هلند) می باشد همچنین دادگاه می تواند نوجوان خاطی را به نحوی محکوم کند که جریمه بدهد و یا به جای جریمه به زندان برود در عین حال دادگاه می تواند مجازات را معلق

کند و تعلیق مجازات در صورتی انجام می شود که کودک شیوه رفتاری خاصی داشته باشد و مسائلی را که دادگاه می گوید دنبال و رعایت کند . قضایی دادگاه اطفال اختیارات پلیس و دادستان را در مورد احکام جایگزین دارد با این تفاوت که اختیاراتش وسیع تر است و می تواند تا ۲۴۰ ساعت مجازات جایگزین اعمال نماید این پدیده جدیدی است که حدود ۱۵ تا ۲۰ سال قبل مطرح شده است ، در عرض این مدت دادگاه توانسته است تصمیم به نگهداری کودک در مرکز نگهداری کودکان و نوجوانان بگیرد و برای کودکانی که سن آنان ۱۲ تا ۱۵ سال می باشد حداکثر یک سال و برای کودکان ۱۶ تا ۱۷

ساله حداکثر ۲ سال حکم نگهداری بدهد و اگر کودک بسیار نارام و یا از نظر روانی بشدت مریض بود این مدت حداکثر ۴ تا ۶ سال ادامه می یابد تلاش بر این است که حتی المقدور از مجازاتهای جایگزین حبس استفاده شود . در صورتی که سن کودک در حین اجرای مجازات از ۱۸ سال تجاوز کند باز هم مجازات را ادامه می دهند و در هر حال مدت بازداشت این کودکان باید به نحوی باشد که سن آنان از ۲۳ سالگی تجاوز نکند نظارت بر اجرای جایگزین دفتر دادستانی است و اقدامات لازم را به عمل می آورند که بیشتر از حد مقرر که کودک تحمل مجازات نکند در دوران بازداشت بر روی آن کودک کار می شود و تحت آموزشهای خاصی قرار می گیرد واز نظر روانی نیز مورد آزمایش و احتمالاً درمان واقع می شود . در دادگاه وکالت اختیاری است و والدین کودک می توانند برای فرزندشان وکیل بگیرند و علاوه بر آن چنانچه ضروری باشد دادگاه یا دادستان وکیل تسخیری می گیرند و چنانچه وکیل تسخیری انتخاب شد والدین می توانند باز هم وکلی را معرفی نمایند و نوجوان تحت حمایت

دو وکیل تسخیری و وکیل قراردادی واقع شود. در هلدن جرائم ارتكابی توسط نوجوانان خیلی جدی تلقی نمی شود و تا حد امکان اغماض می کنند و به همین جهت مجازات سنگین برای نوجوانان وجود ندارد ولی اگر کودکی تکرار جرم نمود و یا جرم او توأم با خشونت بود و یا جرمی را مستلحانه انجام داد و یا به کسی آسیب جدی رسید وضع فرق می کند و باید مراتب به دادگاه گزارش شود در مواردی مثل قتلهای عمدی و غیر عمدی قبل از محاکمه آن نوجوان بازداشت موقت می شود و در این قبیل موارد حتماً روان شناس و روان کاو باید گزارشی از وضعیت آن کودک تهیه نمایند و باید بررسی کنند که کودک دچار بیماری حاد روانی است یا خیر و آیا بر اعمال خرد کنترل دارد یا خیر. چنانچه کنترلی بر اعمالش نداشته باشد مسؤول نخواهد بود و برای بیماری اش نگهداری خواهد شد. یکی دیگر از واحدهایی که در روند دادرسی اطفال مؤثر است شورای مراقبت از کودکان (Child Care and Protection Council) می باشد طبق مقررات قانونی وقتی که پلیس

کودکی را بازداشت می کند بلافاصله باید گزارشی به این شورا بدهد (مدت بازداشت کودک در مرکز پلیس ۳۶ ساعت و حداکثر ۴۸ ساعت می باشد) وقتی که گزارش به شورا رسید یک مددکار حاضر می شود و با کودک مصاحبه می نماید و ضمن بازدید از وضعیت آن کودک به او تفهیم می کند که چیزی لازم دارد یا خیر (مسواک، حوله، صابون و...) و یا دلش می خواهد با والدینش حاضر شوند یا خیر؟ همچنین راجع به عواقب کار کودک که وی تذکر می دهد. این شورا مسؤول است که توصیه های خود را به دادگاه و دادستانی اعلام نماید و در عین حال پیشنهاد دهد که چه مجازاتی برای آن کودک مناسب تر است و گزارش می دهد که این جرم نیازمند حمایت از کودک می باشد یا خیر؟

ممکن است شورا پیشنهاد دهد که قضازدایی شود و پرونده از دادگاه کیفری اطفال به دادگاه مدنی ارجاع شود و از دید دیگری مورد بررسی قرار گیرد (مثلاً اگر نیاز به تعیین قیم و سرپرست برای کودک باشد). شورا نقش مهمی در تمام موارد خصوصاً در هماهنگی با دادستان و دادگاه در تعیین مجازات جایگزین برای نوجوان خاطی دارد از طرف دیگر شورا به طراحی برنامه های آموزشی و مجازاتهای جایگزین پرداخته و نظارت بر اجرای این برنامه ها دارد و چنانچه برای نوجوانی مجازات جایگزین در نظر گرفته شد خود را به شورای مراقبت و حمایت از نوجوانان معرفی می کند تا تحت نظر این شورا دوره مجازات او طی شود و سپس گزارش لازم توسط شورا تهیه می شود که رفتار کودک در زمان تحمل و اجرای مجازات چگونه بوده است.

بخش دیگری تحت عنوان مجازات نوجوانان (Juvenile Probation Service) مطرح است در این

بخش افرادی مسؤول حمایت و نظارت بر کودکان هستند و کارشان مربوط به دوره قبل از دادگاه و یا زمان بازداشت موقت و یا بعد از آزادی کودکان و در مدت تعلیق مجازات می شود. گاهی اوقات مدت بازداشت موقت قبل از محاکمه به حالت تعلیق در می آید به شرطی که کارهای گفته شده را کودک انجام دهد و بعضی موارد را رعایت نماید این شورا تحت نظارت و وزارت دادگستری است. سازمان زندانها نیز تحت نظارت دولت است و یک وظیفه این شورا انجام مشاوره با دادگاه و پیشنهاد مجازات جایگزین مناسب است گرچه دادگاه رأساً تصمیم گیری را دارد ولی بیشتر موارد به این پیشنهادها توجه و عمل می کند و ترتیب اثر می دهد و گسره دادستان نظارت بر اجرای مجازاتها دارد ولیکن این شورا نیز ناظر بر اجرای مجازاتها می باشد و گزارشهای لازم را به دادستان می دهد. اداره بازرسی مراقبتهای کودکان نیز نظارت بر اجرای این موارد را دارد. در دوران بازداشت موقت پیش از محاکمه حق دسترسی کودک بازداشت شده وجود دارد و حتی سازمانهای غیر دولتی می توانند به او مراجعه نموده و از آن کودک حمایت نمایند و نظارتی کافی داشته باشند و گزارش لازم را بدهند. بعضی سازمانهای غیر دولتی بر اساس دستور دادگاه اقداماتی را انجام می دهند و وزارت دادگستری با آن سازمانها قرارداد می بندد که نظارت بر امور داشته باشند مثلاً وقتی که دادگاه حکم می دهد مددکارانی موظف می شوند که به پدر و مادر طفل مراجعه نمایند و نکته های تربیتی را به پدر و مادر آن کودک تذکر دهند و یا اینکه کودک خاطی را به شبه خانواده تحویل می دهند و یا در جای دیگری نگهداری می کنند و بر اعمال آن کودک نظارت کافی خواهند داشت. چنانچه مددکار احساس کند که کودک در جای دیگری باید نگهداری شود مراتب را اعلام و دادگاه در این خصوص تصمیمات لازم را اتخاذ می کند. شبه خانواده ها غیر دولتی هستند ولی ممکن است بودجه ای از طرف دولت به آنان پرداخت شود که از لحاظ مالی تأمین شوند و بتوانند به کودکان سرویس دهند.

در هلدن که جمعیتی حدود ۱۵/۰۰۰/۰۰۰ نفر دارد قریب ۱/۱۰۰/۰۰۰ نفر آن کودک هستند (بین ۱۲ تا ۱۸ سال) و در سال ۲۰۰۰ حدود ۴۷/۰۰۰ نفرشان توسط پلیس دستگیر شده اند و برای ۲۴/۰۰۰ نفر از دستگیر شدگان گزارش تنظیم گردیده است به عبارت دیگر برای نیمی از این بزهکاران تصمیم گرفته شده که به خانه خودشان برگردند و به آنان هشدار داده اند و نیم دیگر نیز به (Halt) تحویل شده اند و یا با تنظیم گزارش به دادستانی و دادگاه اعزام گردیده اند و سیستم (Halt) سالانه با حدود ۲۱۰۰۰ کودک بزهکار سرو کار دارد. در این سال از ۲۴۰۰۰ موردی که به دادستانی اعلام شده است ۹۰۰۰ مورد آن به دادگاه ارسال گردیده و بقیه در همان مرحله دادستانی تعیین تکلیف شده اند و سعی بر این است که حتی الامکان برای کودکان سابقه درست نشود و در واقع مشکل آنان حل گردد و یا جنبه تنبیهی به اعمال آنان نگاه نمی شود بلکه صرفاً هشدار کافی است و این هشدارها هم نیز مؤثر واقع می شوند. از ۹۰۰۰ مورد که به دادگاه اعلام گردیده است. دادگاه برای ۱۰۵۳ مورد آن حکم به نگهداری کودک صادر کرده که متوسط این ایام نگهداری ۷۵ روزه بوده است و در مورد ۲۲۴ طفل که دارای اختلال روانی بوده اند حکم به

نگهداری آنان در مراکز درمان روانی داده شده که به طور متوسط یک سال نگهداری شده اند و در واقع تعداد پرونده هایی که به دادگاه ارجاع می شود خیلی کم است و اکثر کودکان بزهکار به مجازاتهای جایگزین محکوم می شوند مثلاً کار کردن در آتشخانه آسایشگاه سالمندان و یا کار کردن در پارکها و اداره فضای سبز شهرداری البته این کارها را کودکان در زمان فراغت خود انجام می دهند و در وقت عادی به کارهای روزانه خود می پردازند، کارهایی که به عنوان مجازات انجام می دهند مجانی است و برای آن وجهی دریافت نمی کنند و صرفاً برای منافع عمومی می باشد و سعی بر این است که به نوعی به عمل و جرم ارتكابی مربوط شود مثلاً اگر کسی دیوار عمومی را تخریب و یا رنگ پاشی و نقاشی کرده او تکلیف می شود که دیواری را تمیز کند و چنانچه به مغازه ای دستبرد زد سعی می شود که او را وادار به کار کردن در مغازه نمایند و یا چنانچه از پیرمرد و یا پیرزنی چیزی سرقت کرد او را ملکف می کنند تا در خانه سالمندان حاضر شود و آنجا را نظافت کند ممکن است تصور شود که کودک در چنین مواردی تحقیر می شود ولی چنین نیست و مقصود این است که آن کودک مسؤولیت اعمال خود را در یابد و مسؤولیت پذیر باشد و چنانچه بابت بزه ارتكابی به زندان برود هیچ گونه مسؤولیتی بر وی بار نمی شود و واقعیت آن مجازات را درک نمی کند، چنانچه کودک حاضر به انجام این کارها و پذیرش مجازات تعیین شده نشود برای او مجازات دیگری در نظر گرفته خواهد شد و یا اینکه موضوع به دادگاه گزارش می شود که تصمیم لازم را بگیرد.

تجربه ۱۶ ساله چنین مجازاتهایی نشان داده که خیلی از کودکان استقبال کرده اند و مردم هم مشارکت می نمایند و خیلی از مغازه داران پیشنهاد کرده اند که این قبیل کودکان را بپذیرند و خانواده ها هم پذیرای چنین مجازاتی برای کودکان هستند از طرف دیگر مجازات جایگزین عامل پیشگیری از وقوع جرایم بعدی شده است و از تکرار جرم جلوگیری نموده و می توان گفت که مؤثرتر و بهتر از مجازاتهای سنتی بوده است و مددکاران در عرض مدتی که نوجوان تحمل مجازات می نماید و به او مراجعه نموده و وضعیت او را از نزدیک ملاحظه می کنند و گزارش لازم را تهیه می نمایند و کودک را نصیحت کرده و تذکرات لازم به او می دهند و در مجموع کودک به طرف مسؤولیت پذیری سوق داده می شود و می داند که وقت او تلف نمی گردد و کاری عبث انجام نمی دهد بلکه مؤثر است و کارش مورد نیاز جامعه می باشد و نکته دیگر اینکه کسانی که با او کار می کنند متوجه نمی شوند که کار این نوجوان به خاطر تحمل مجازات است و فقط مدیر آن مغازه یا مؤسسه در جریان امر قرار می گیرد بنابراین از لحاظ روحی و روانی هم مشکلی برای کودک پیش نمی آید و او سرافکننده و شرمسار نمی شود و این امر عاملی خواهد بود که کودک با شوق و میل باطنی این کارها را انجام دهد.

پس از اینکه آقای دکتر وان درلن مطالبی را به منظور آشنا شدن هیأت اعزامی بیان فرمودند مقرر گردید که از سازمانها و مؤسسات مختلف مرتبط با روزه دادرسی اطفال بزهکار بازدید به عمل آید که نتیجه مشاهدات و مذاکرات و مطالب معنونه توسط مسؤولین امر به شرح جداگانه اعلام می گردد.